

Lusen og loppen

Der var engang en lus og en loppe, som boede sammen. En dag, da de bryggede øl i en æggeskal, faldt lusen ned og brændte sig. Loppen begyndte at græde højt, og den lille dør spurgte da: "Hvorfor græder du, lille loppe?" - "Fordi lusen har brændt sig," svarede loppen.

Da gav døren sig til at knirke, og en kost, der stod i krogen, spurgte: "Hvorfor knirker du, lille dør?" - "Skulle jeg ikke knirke," svarede døren -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder."

Da begyndte kosten at feje af alle livsens kræfter, og en lille vogn, der kom kørende forbi, spurgte: "Hvorfor fejer du, lille kost?" - "Skulle jeg ikke feje," svarede kosten -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder,
døren knirker."

Da begyndte vognen at rende alt, hvad den kunne, og da den kom forbi møddingen, spurgte denne: "Hvorfor render du sådan, lille vogn?" - "Skulle jeg ikke rende," svarede vognen -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder,
døren knirker,
kosten fejer."

Da begyndte møddingen at brænde i lys lue. Ved siden af den stod et træ, som spurgte: "Hvorfor brænder du, lille mødding?" - "Skulle jeg ikke brænde," svarede møddingen -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder,
døren knirker,
kosten fejer,
vognen render."

Da begyndte træet at ryste sig, så alle bladene faldt af. En pige, der kom forbi med et krus, så det og spurgte:

"Hvorfor ryster du dig, lille træ?" - "Skulle jeg ikke ryste mig," svarede træet -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder,
døren knirker,
kosten fejer,
vognen render,
møddingen brænder."

Da slog pigen sit krus itu og brønden, hun stod ved, spurgte da: "Hvorfor slår du dit krus itu, lille pige?" - "Skulle jeg ikke slå mit krus itu," svarede hun -

"Lusen har brændt sig,
loppen græder,
døren knirker,
kosten fejer,
vognen render,
møddingen brænder,
træet ryster sig."

Da begyndte brønden at stige og flød snart over alle bredder. Og så druknede de allesammen, pigen, træet, møddingen, vognen, kosten, døren, loppen og lusen.

* * *